

El Consell Audiovisual informará la proposta d'este Reglament i, una vegada aprovat el seu compliment anual, actuarà així mateix com a instància superior en cas de desacord.

Disposició derogatòria única

1. Es deroga la Llei 4/1980, de 10 de gener, per la qual s'aprova l'Estatut de la Ràdio i la Televisió. No obstant això, la dita Llei es continuarà aplicant a l'efecte previst en la Llei 46/1983, de 26 de desembre, reguladora del Tercer Canal de Televisió, i en la Llei 10/1988, de 3 de maig, de Televisió Privada.

2. Així mateix, queden derogades totes les altres disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen, contradiguen o resulten incompatibles amb el que disposa la present Llei.

Disposició final primera. *Habilitació normativa.*

El Govern, a proposta del Ministeri de la Presidència, dictarà les disposicions necessàries per al desplegament i execució d'esta Llei.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Esta Llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta Llei i que la facen complir.

Madrid, 5 de juny de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

9959 *LLEI 18/2006, de 5 de juny, per a l'eficàcia a la Unió Europea de les resolucions d'embargament i d'assegurament de proves en procediments penals. («BOE» 134, de 6-6-2006.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La creació de l'espai de llibertat, seguretat i justícia a la Unió Europea troba en la cooperació judicial internacional una de les seues peces essencials. Una importància que contrasta amb les dificultats que s'han de superar per a la seua consecució, i que es deriven de les seues implicacions amb la sobirania dels Estats, de les diferències entre els sistemes penals i processals dels distints Estats, les barreres lingüístiques i la lentitud dels instruments tradicionals de cooperació.

Per a la superació d'estos obstacles, la Unió Europea proposa un avanç definitiu que supere les formes clàssiques de cooperació judicial internacional a través, entre altres, de la recuperació del concepte de reconeixement mutu de resolucions judicials, que va consagrar la Cimera de Tampere com a «pedra angular» de la cooperació judicial en matèria civil i penal a la Unió.

La primera plasmació d'este principi es va concretar en la Decisió Marc 2002/584/JAI del Consell, de 13 de juny de 2002, relativa a l'orde de detenció europea i als procediments d'entrega entre Estats membres que va donar lloc a la Llei 3/2003, de 14 de març, sobre l'orde europea de detenció i entrega, i a la Llei Orgànica 2/2003, de 14 de març, complementària de l'anterior.

El següent pas en esta direcció s'ha donat amb l'aprovació a la Unió Europea de la Decisió Marc 2003/577/JAI del Consell, de 22 de juliol de 2003, relativa a l'execució en la Unió Europea de les resolucions d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves, que s'incorpora al dret espanyol amb esta Llei. Un pas al qual en seguiran d'altres en un termini previsible breu, i que donaran lloc a una nova cooperació judicial en matèria penal.

II

L'objecte d'esta norma és establir el mecanisme a través del qual es transmetran per part de les autoritats judicials espanyoles les mesures d'embargament de béns o d'assegurament de proves acordades en procediments penals quan els objectes, dades o documents objecte de la mesura es troben en un altre Estat membre de la Unió Europea. I, igualment, de quina manera les autoritats judicials espanyoles reconeixeran i compliran les dites resolucions quan provinquen d'una autoritat judicial d'un altre Estat membre.

Novament, i seguint les pautes acordades per a l'orde europea de detenció i entrega, una de les principals novetats de la Llei és la renúncia a l'exigència del control de la doble incriminació per a una sèrie d'infraccions que s'establixen en la decisió marc, sempre que la pena prevista per a estos en l'Estat d'emissió supere el llindar assenyalat, i que comprén les «penes privatives de llibertat, la duració màxima de les quals siga almenys tres anys». Per a la resta dels casos es preveu el manteniment de l'exigència de la doble tipicitat.

Com a conseqüència de l'actuació del principi de reconeixement mutu, la decisió de l'autoritat judicial de reconeixer i executar l'orde acordada per l'autoritat judicial estrangera és quasi automàtica sense necessitat de verificar la seua conformitat amb el seu ordenament jurídic intern, i es limiten els supòsits de denegació de l'execució de la decisió transmesa a causes taxades i estrictament previstes en esta Llei.

En este cas, a diferència de la decisió marc que crea l'orde europea de detenció i entrega, la norma europea no crea un títol «ad hoc», sinó que es limita a especificar que, junt amb la decisió original que adopte la mesura d'embargament o assegurament de proves, s'enviarà un certificat conforme al model que estableix l'annex d'esta Llei, traduït a la llengua que en cada cas siga oportuna.

III

De conformitat amb la Decisió Marc 2003/577/JAI, l'àmbit d'esta norma no comprén qualsevol mesura d'embargament que es pugui adoptar en el curs d'un procés penal. De moment, no s'inclouen en el seu àmbit d'aplicació ni les mesures cautelars personals, com seria l'entrega de detinguts, ni les mesures cautelars reals pròpies del procés civil, fins i tot encara que s'exerciten –com d'ordinari ocorre en el procés espanyol– acumulades al procés penal, l'objecte del qual serà la restitució de coses determinades, la reparació del dany i la indemnització de danys i perjudicis. Tampoc es comprenen qualsevol mesures cautelars reals pròpies del procés penal, com serien aquelles que pretenen assegurar l'efectivitat de la imposició d'una pena de multa o el pagament de les costes processals.

Cal aclarir que l'ús del terme embargament en esta llei se separa del concepte que hui recull la vigent Llei d'Enjudiciament Criminal, com a mesura que afecta aquells béns del processat que siguen suficients per a cobrir la seua responsabilitat civil. Enfront d'això, esta Llei s'em-

marca en l'àmbit de la cooperació judicial internacional, la qual cosa ha portat a assimilar el terme embargament amb el significat que esta expressió té en l'ordenament dels països del nostre entorn, per la qual cosa amb això es comprendran una àmplia gamma de diligències asseguradores del cos del delictes, com ara la seua arreplega, bloqueig, conservació, intervenció, confiscació o posada en depòsit judicial.

Es així com les mesures que s'adoptaran i tramitaran conforme a esta Llei, bé quan siguen sol·licitades per una autoritat judicial d'un altre Estat membre de la Unió Europea, bé quan el seu compliment siga demanat per una autoritat judicial espanyola, seran les que tinguen com a objecte assegurar l'efectivitat d'un futur decomís o l'assegurament dels elements de prova que s'hagen d'utilitzar posteriorment en el procés. Es tracta, per tant, d'agilitar aquelles actuacions que es duen a terme amb el propòsit de permetre a les autoritats judicials competents actuar ràpidament per a assegurar les proves i procedir a l'embargament de béns que siguen fàcilment transferibles.

Com que es tracta d'una llei relativa a la cooperació judicial internacional, convé recordar que el concepte d'autoritat judicial no es limita als òrgans judicials sinó que inclou el Ministeri Fiscal, de conformitat amb el que ja disposen els convenis internacionals en esta matèria i la Llei 50/1981, de 30 desembre, per la qual es regula l'Estatut Orgànic del Ministeri Fiscal.

IV

La Llei s'estructura en tres capítols. El primer dels quals conté les disposicions generals de la Llei, que comprenen la determinació del seu objecte, les mesures a què es referix i els reembossaments a què este auxili judicial podrà donar lloc entre Espanya i l'Estat membre del tribunal que sol·licita o al qual es demana l'adopció d'estes mesures.

El capítol II regula la sol·licitud activa de les autoritats judicials espanyoles per a l'execució en un altre Estat de decisions d'embargament de béns o assegurament de proves que es troben en el territori d'un altre Estat membre. I el capítol III conté les normes aplicables des del punt de vista passiu, és a dir, les normes reguladores de l'activitat de les autoritats judicials espanyoles quan presten auxili judicial per a l'execució de les mesures a què es referix la Llei i que siguen transmises per les autoritats judicials d'altres Estats membres de la Unió Europea. Unes normes que comencen per la declaració del principi de no-control de doble incriminació de determinats delictes, en la línia que seguixen les Decisions Marc de la Unió Europea, i que no exclouen supòsits en què sí que s'exigix este control.

V

Tota esta regulació es basa en el principi de reconeixement mutu i execució immediata de les resolucions judicials, de tal manera que la cooperació entre Estats membres s'entén en la confiança que les resolucions que s'han de reconèixer i executar es dictaran sempre d'acord amb els principis de legalitat, subsidiarietat i proporcionalitat.

Una novetat important de la Llei la constituïx la recepció en el nostre Dret de la regla «forum regit actum», que significa el respecte als procediments exigits per la llei de l'Estat requeridor en la prestació de l'auxili judicial, encara que no siguen els que acostumen l'Estat requerit o d'execució i sempre que no siguen contraris als principis generals del seu dret. I és que, en este àmbit de la cooperació judicial internacional, les lleis de cada Estat no poden determinar tots els aspectes que s'hauran d'observar per les seues autoritats judicials en el desenvolupament d'esta activitat, ja que moltes vegades també hauran de complir les previsions que exigisca la legislació de l'Estat

amb el qual es du a terme esta cooperació. Este és el cas de les previsions de la Llei relatives a les comunicacions entre les autoritats judicials, en les quals les autoritats espanyoles hauran de realitzar-les en la manera que exigisca la legislació de l'Estat a què es dirigixen per a assegurar-se la seua autenticitat, mentres que els altres Estats membres de la Unió Europea hauran d'ajustar les seues comunicacions a les autoritats espanyoles als requisits que establix el nostre ordenament.

La Llei s'ocupa de preservar els drets que assistixen les parts i les terceres persones interessades de bona fe. Es preveuen els limitats supòsits de denegació del reconeixement i l'execució de la mesura, així com les possibilitats de suspensió de l'execució. Finalment, com a garantia per als ciutadans afectats, es preveuen els recursos que els possibles interessats podran utilitzar.

Finalment, com a complement d'esta Llei, es modifica l'article 338 i s'introdueix un nou capítol en el títol V del llibre II de la Llei d'Enjudiciament Criminal, en el qual es regula la destrucció i realització anticipada dels efectes judicials. Unes mesures que han de servir, amb caràcter general, per a agilitar la gestió dels béns embargats en els processos penals, i que també s'aplicaran quan es tracte de béns embargats a petició d'autoritats judicials estrangeres.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i definicions.*

1. Esta Llei té com a objecte regular el procediment que han de seguir les autoritats judicials espanyoles per a transmetre, a les autoritats corresponents dels altres Estats membres de la Unió Europea, una resolució en què s'acorde l'embargament de béns o una mesura d'assegurament de proves, adoptada en el curs d'un procediment penal, quan els béns de què es tracte es troben al territori d'aquells.

2. Es regula, així mateix, l'actuació que s'haurà de desenvolupar per part de les autoritats judicials espanyoles quan reben una resolució d'embargament o d'assegurament de proves emesa per una autoritat judicial d'un altre Estat membre de la Unió Europea, en el curs d'un procediment penal, per al seu reconeixement i execució sobre béns que es troben en territori espanyol.

3. A l'efecte d'esta Llei, s'entendrà per «autoritat judicial d'emissió» l'autoritat judicial de l'Estat membre que siga competent per a acordar les mesures a què es referix esta Llei en virtut del dret d'eixe Estat.

Així mateix, s'entendrà per «autoritat judicial d'execució» l'autoritat judicial de l'Estat membre al territori del qual es trobe el bé o document que siga competent per a executar les mesures a què es referix esta Llei en virtut del dret d'eixe Estat.

Article 2. *Resolucions d'embargament de béns o d'assegurament de proves.*

Les resolucions d'embargament de béns o d'assegurament de proves a les quals es referix esta Llei es dirigixen a impedir provisionalment la destrucció, transformació, desplaçament, transferència o alienació de béns que pogueren ser sotmesos a decomís o utilitzar-se com a mitjans de prova.

Les resolucions d'embargament es podran adoptar en relació a qualsevol tipus de bé, siga material o immaterial, moble o immoble, així com als documents acreditatius d'un títol o dret.

L'assegurament de proves es podrà adoptar en relació als objectes, documents o dades que posteriorment es puguen utilitzar com a mitjà de prova en un procediment penal.

Article 3. *Autoritats judicials espanyoles competents.*

1. A Espanya, són autoritats judicials competents per a emetre una resolució d'embargament i assegurament de proves el jutge o tribunal que conega la causa en què ha d'adoptar la mesura, així com els fiscals que dirigixen les diligències d'investigació en què s'ha d'adoptar una mesura d'assegurament de proves que no siga limitadora de drets fonamentals.

2. A Espanya, són autoritats judicials competents per a executar una resolució d'embargament i assegurament de proves els jutges d'instrucció del lloc on es troben els béns objecte d'embargament o les proves que hagen de ser assegurades, així com els fiscals per a l'execució d'aquelles mesures d'assegurament de proves que poden realitzar dins de les seues competències.

3. Els fiscals remetran trimestralment al fiscal general de l'Estat una llista de les resolucions emeses o rebudes a Espanya, que es transmetran al Ministeri de Justícia, a efectes estadístics.

Article 4. *Indemnitzacions i reembossaments.*

1. L'Estat espanyol reembossarà a l'Estat al qual haja transmés la resolució les quantitats abonades en concepte de reparació de danys i perjudicats causats als titulars de drets i interessos legítims, sempre que estos no es deguen exclusivament a l'activitat del dit Estat.

2. L'Estat espanyol reclamarà a l'Estat de l'autoritat judicial d'emissió el reembossament de les quantitats abonades en concepte de reparació de danys i perjudicats causats als titulars de drets i interessos legítims, sempre que estos no siguuen conseqüència exclusivament del funcionament anormal de l'Administració de Justícia o d'error judicial.

CAPÍTOL II

Transmissió per les autoritats espanyoles d'una resolució d'embargament o assegurament de proves per a la seua execució en un altre Estat membre de la Unió Europea

Article 5. *Transmissió de les resolucions d'embargament de béns i d'assegurament de proves.*

1. Quan una autoritat judicial espanyola considere necessària una mesura d'embargament de béns o d'assegurament de proves que es troben en el territori d'un altre Estat membre de la Unió Europea, enviarà la seua resolució a l'autoritat judicial competent perquè procedisca a la seua execució.

2. Quan no es conega l'autoritat judicial d'execució competent, se sol·licitarà la informació corresponent per tots els mitjans necessaris, inclosos els punts de contacte espanyols de la Xarxa Judicial Europea (RJE).

Article 6. *Documentació.*

1. La mesura d'embargament de béns o d'assegurament de proves que es dirigisca a una autoritat judicial d'un altre Estat membre de la Unió Europea s'adoptarà per mitjà d'interlocutòria o resolució motivada. Anirà acompanyada del certificat previst en l'annex d'esta Llei i es transmetrà directament a l'autoritat judicial d'execució competent, per qualsevol mitjà que deixe constància escrita en condicions que permeten a l'autoritat judicial a què es dirigix establir la seua autenticitat.

2. En la resolució s'expressarà amb claredat si la cooperació judicial que es requereix consistix en la transferència a l'autoritat judicial espanyola dels elements de prova o dels béns objecte d'embargament, o la seua permanència en eixe Estat.

3. El certificat, que anirà firmat per l'autoritat judicial espanyola que l'expedisca, es traduirà a la llengua oficial, o a una de les llengües oficials, de l'Estat membre al qual pertany l'autoritat judicial a què es dirigix o, si és el cas, a una llengua oficial de les institucions comunitàries que haja acceptat el dit Estat.

Article 7. *Dret aplicable a la mesura acordada.*

La mesura acordada s'executarà d'acord amb l'ordenament jurídic de l'Estat en què haja de tindre lloc.

Quan siga necessari per a garantir la validesa dels mitjans de prova, l'autoritat judicial espanyola sol·licitarà a l'autoritat judicial requerida que observe per a l'execució de la mesura les formalitats i els procediments que expressament s'indiquen.

Article 8. *Cessament de les mesures.*

El cessament de les mesures es comunicarà immediatament a l'autoritat judicial a què es va transmetre la resolució.

Article 9. *Recursos.*

Contra les resolucions d'una autoritat judicial espanyola que acorden l'adopció d'alguna de les mesures previstes en este capítol, es podran interposar els recursos previstos en l'ordenament jurídic espanyol.

CAPÍTOL III

Execució a Espanya de les resolucions d'embargament de béns o d'assegurament de proves emeses per les autoritats judicials d'un altre Estat membre de la Unió Europea

Article 10. *Doble tipificació dels delictes.*

1. Les resolucions sobre assegurament de prova o posterior decomís de béns acordada per l'Estat d'emissió per a la seua execució a Espanya no estaran subjectes al control de la doble tipificació quan es referisquen a fets enjudiciats com alguns dels delictes que s'enuncien a continuació, sempre que estiguen castigats en el dit Estat amb penes privatives de llibertat la duració màxima de les quals siga almenys de tres anys. Estos delictes són els següents:

- Pertinença a una organització delictiva.
- Terrorisme.
- Tràfic il·lícit de sers humans.
- Explotació sexual de menors i pornografia infantil.
- Tràfic il·lícit d'estupefaents i substàncies psicotròpiques.
- Tràfic il·lícit d'armes, municions i explosius.
- Corrupció.
- Frau, inclòs el que afecte els interessos financers de les comunitats Europees.
- Blanqueig del producte del delicte.
- Falsificació de moneda, inclosa la falsificació de l'euro.
- Delictes d'alta tecnologia, en particular, el delicte informàtic.
- Delictes contra el medi ambient, inclòs el tràfic il·lícit d'espècies animals protegides i d'espècies i varietats vegetals protegides.
- Ajuda a l'entrada i residència en situació il·legal.
- Homicidi voluntari, agressió amb lesions greus.
- Tràfic il·lícit d'òrgans i teixits humans.
- Segrest, detenció il·legal i presa d'ostatges.
- Racisme i xenofòbia.
- Robatoris organitzats o a mà armada.

Tràfic il·lícit de béns culturals, incloses les antiguitats i les obres d'art.

Estafa.

Xantatge i extorsió de fons.

Violació de drets de propietat intel·lectual o industrial i falsificació de mercaderies.

Falsificació de documents administratius i tràfic de documents falsos.

Falsificació de mitjans de pagament.

Tràfic il·lícit de substàncies hormonals i altres factors de creixement.

Tràfic il·lícit de materials radioactius o substàncies nuclears.

Tràfic de vehicles robats.

Violació.

Incendi voluntari.

Delictes inclosos en la jurisdicció de la Cort Penal Internacional.

Segrest d'aeronaus i barcos.

Sabotatge.

2. Quan una autoritat judicial espanyola reba la resolució d'una autoritat judicial d'un altre Estat membre de la Unió Europea perquè execute una mesura d'embargament de béns o d'assegurament de proves que es referisca a un supòsit no previst a l'apartat anterior, supeditarà el seu reconeixement i execució a la condició que els fets pels quals s'haja dictat la resolució siguin constitutius de delictes d'acord amb la llei espanyola, amb independència de quins siguin els elements constitutius o la descripció del delictes en la legislació de l'Estat d'emissió.

3. En matèria d'impostos o de drets de duana i de canvi, no es podrà denegar l'execució de la mesura adduint que la legislació espanyola no imposa el mateix tipus d'impostos o drets o no conté la mateixa regulació que l'Estat d'emissió.

Article 11. *Reconeixement i execució immediata.*

1. Les autoritats judicials espanyoles competents reconeixeran sense més tràmit i executaran immediatament la resolució d'embargament de béns o d'assegurament de proves transmesa per una autoritat judicial d'un altre Estat membre de la Unió Europea quan es tracte d'algun dels supòsits previstos a l'apartat 1 de l'article 10.

Quan el certificat que acompanye la resolució d'execució d'una mesura no estiga traduït a l'espanyol, es remetrà immediatament a l'autoritat judicial que l'haja firmat perquè duga a terme la traducció corresponent.

Les autoritats judicials espanyoles admetran les resolucions d'execució de les mesures que regula esta llei i que s'efectuen per mitjà de correu certificat, fax o mitjans informàtics o telemàtics quan en estos dos últims casos es tracte de documents firmats electrònicament, que permeten verificar-ne l'autenticitat.

2. Quan l'autoritat judicial que reba la resolució no siga competent per a reconèixer-la i adoptar les mesures necessàries per al seu compliment, haurà de transmetre la dita resolució, d'ofici, a l'autoritat que siga competent per a la seua execució, i notificar-ho a l'autoritat judicial d'emissió.

3. La decisió d'execució de la resolució haurà de ser adoptada immediatament i comunicada sense dilació a l'autoritat judicial d'emissió i al Ministeri Fiscal, per qualsevol mitjà que deixi constància escrita. Les autoritats judicials espanyoles resoldran el que corresponga i ho comunicaran en les 24 hores següents a la recepció de la resolució.

4. La mesura d'embargament o d'assegurament de la prova s'ajustarà a la sol·licitud, sense que es pugui estendre a béns o documents no sol·licitats.

Article 12. *Normes aplicables per a l'execució de la resolució.*

1. Les mesures que hagen de ser adoptades en execució de la resolució d'embargament o assegurament de proves es regiran per l'ordenament jurídic espanyol.

No obstant això, l'autoritat judicial espanyola observarà les formalitats i els procediments expressament indicats per l'autoritat judicial d'emissió per a garantir la validesa de les proves admeses, sempre que eixes formalitats i procediments no siguin contraris als principis fonamentals del dret espanyol.

2. Quan l'autoritat judicial d'emissió haja sol·licitat la transferència dels béns o elements de prova, l'autoritat judicial espanyola resoldrà conforme a les normes d'assistència judicial penal aplicables al cas. No es podrà denegar la transferència dels elements de prova per absència de doble tipificació quan la petició es referisca a algun dels supòsits de l'apartat 1 de l'article 10.

3. Les mesures coercitives complementàries que puguen requerir l'execució de la resolució d'embargament de béns o d'assegurament de proves s'adoptaran segons les normes processals aplicables a Espanya.

Article 13. *Duració de la mesura.*

1. La mesura es mantindrà durant el temps que es requerisca i, si és el cas, fins que es resolga definitivament la sol·licitud de transferència o decomís cursada per l'autoritat judicial d'emissió.

2. Això no obstant, amb la consulta prèvia a l'autoritat judicial d'emissió, l'autoritat judicial espanyola, de conformitat amb les normes processals nacionals, podrà imposar condicions, adequades a les circumstàncies del cas, per a limitar la duració o modificar la mesura de què es tracte, incloent-hi la destrucció i la realització anticipada dels efectes judicials. Si, de conformitat amb eixes condicions, es proposara deixar sense efecte o modificar la mesura, es comunicarà immediatament a l'autoritat judicial d'emissió, perquè expose el que considere oportú.

3. Quan l'autoritat judicial d'emissió comuniqui que la mesura que va sol·licitar ha sigut deixada sense efecte, esta s'alçarà sense dilació.

Article 14. *Motius de no-reconeixement o no-execució de les mesures sol·licitades.*

1. Les autoritats judicials espanyoles no reconeixeran ni executaran les mesures d'embargament de béns o d'assegurament de proves en els casos següents:

a) Quan falte el certificat que ha d'acompanyar la sol·licitud d'adopció de les mesures, o bé siga incomplet o no corresponga manifestament a la mesura, sense perjudici del que disposa l'apartat 3.

b) Quan a Espanya la mesura sol·licitada estiga prohibida per la llei.

c) Quan resulte manifestament de la informació facilitada en el certificat que la prestació d'assistència judicial per a la infracció que va motivar la mesura vulneraria el principi de cosa jutjada, en els termes que preveuen les lleis i en els convenis o tractats internacionals ratificats per Espanya.

2. En els casos d'insuficiència del certificat, l'autoritat judicial podrà adoptar alguna de les decisions següents:

a) Fixar un termini perquè el certificat siga presentat, completat o modificat.

b) Acceptar un document equivalent.

c) Dispensar l'autoritat judicial d'emissió de presentar-lo si considera suficient la informació subministrada.

3. Les decisions de denegació de reconeixement o d'execució de les mesures s'hauran d'adoptar sense dilació i d'una manera motivada, i es notificaran immediatament a les autoritats judicials d'emissió per qualsevol mitjà que deixe constància escrita.

4. En el cas que siga impossible en la pràctica executar la mesura, pel fet que els béns o les proves hagen desaparegut, hagen sigut destruïts, no s'hagen trobat al lloc indicat en el certificat o no s'haja indicat amb la suficient precisió on es troba el bé o l'element de prova, inclús després de consultar l'autoritat judicial d'emissió, li serà comunicada esta circumstància immediatament.

Article 15. *Motius de suspensió de l'execució.*

1. Es podrà suspendre l'execució d'una resolució d'embargament de béns o d'assegurament de proves transmesa per l'autoritat judicial d'un altre Estat membre de la Unió Europea en els casos següents:

a) Quan l'execució pugua impedir el bon desenvolupament d'una investigació penal en curs a Espanya, durant el temps necessari.

b) Quan sobre els béns o proves de què es tracte s'haja dictat una mesura anterior en un procediment judicial o administratiu, fins que es deixe sense efecte esta, sempre que la dita mesura tinga prioritat sobre posteriors resolucions d'intervenció d'efectes i instruments dictades en causes penals d'acord amb el dret nacional.

2. La suspensió de l'execució de la resolució, així com els motius de la suspensió i, si és possible, la seua duració prevista, es comunicaran immediatament a l'autoritat judicial d'emissió per qualsevol mitjà que deixe constància escrita.

3. Tan prompte com desapareguen els motius de suspensió, l'autoritat judicial espanyola prendrà immediatament les mesures oportunes per a executar la resolució i n'informarà l'autoritat judicial d'emissió per qualsevol mitjà que deixe constància escrita.

4. L'autoritat judicial espanyola competent comunicarà a l'autoritat judicial d'emissió qualssevol altres mesures restrictives que hagen recaigut sobre el bé que es tracte.

Article 16. *Recursos.*

1. Contra les interlocutòries dictades pel jutge d'Instrucció que resolguen el reconeixement i execució de les resolucions d'embargament, confiscació de béns o d'assegurament de proves emeses per l'autoritat judicial d'un altre Estat membre de la Unió Europea, el Ministeri Fiscal, el subjecte passiu del procés penal de què té origen la resolució o els titulars de drets i interessos legítims que es puguen veure afectats podran interposar el recurs de reforma i el d'apel·lació, que no suspendran l'execució.

El recurs d'apel·lació es podrà interposar subsidiàriament amb el de reforma o per separat. En cap cas serà necessari interposar prèviament el de reforma per a presentar l'apel·lació. Tots estos recursos es tramitaran d'acord amb el que disposa la Llei d'Enjudiciament Criminal per a la recurribilitat de les interlocutòries dels jutges d'Instrucció en el procediment abreviat.

2. Tan prompte com s'interposen els recursos de reforma o d'apel·lació, el jutge d'Instrucció comunicarà esta circumstància a l'òrgan judicial de l'Estat emissor per qualsevol mitjà que deixe constància escrita, en condicions que permeten a l'autoritat judicial a què es dirigix establir-ne l'autenticitat, perquè expose, si és el cas, les consideracions que crega oportunes en el termini de cinc dies des de la recepció del certificat.

3. El jutge d'Instrucció informarà l'autoritat judicial d'emissió del resultat del recurs de reforma o apel·lació.

4. Els motius de fons pels quals s'haja adoptat la resolució només podran ser impugnats per mitjà d'un recurs interposat en l'Estat membre de l'autoritat judicial d'emissió.

Disposició addicional única. *Transmissió de mesures amb el Regne Unit i la República d'Irlanda.*

La transmissió de les mesures amb el Regne Unit i la República d'Irlanda s'efectuarà d'acord amb el que disposa esta llei, tret que estos Estats manifesten per mitjà de declaració depositada davant de la Secretaria General del Consell i notificada a la Comissió que opten per la transmissió de les seues resolucions i del certificat corresponent per conducte d'una autoritat central o de les autoritats especificades en la declaració.

Disposició transitòria única. *Resolucions en curs.*

1. Esta Llei s'aplicarà a les resolucions d'embargament de béns o d'assegurament de proves que s'emeten després de la seua entrada en vigor, encara que es referisquen a fets anteriors a esta.

2. Les resolucions d'embargament de béns o d'assegurament de proves que es troben en curs en el moment de l'entrada en vigor d'esta Llei es continuaran tramitant conforme a les normes vigents en aquell moment fins a la seua conclusió.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei d'Enjudiciament Criminal.*

Es modifica l'article 338 i s'afeg un capítol II bis en el títol V del llibre II de la Llei d'Enjudiciament Criminal, amb la redacció següent:

U. L'article 338 de la Llei d'Enjudiciament Criminal queda redactat de la manera següent:

«article 338.

Sense perjuí del que estableix el capítol II bis del present títol, els instruments, armes i efectes a què es referix l'article 334 s'arreglaran de tal forma que es garantisca la seua integritat i s'acordarà la seua retenció, conservació o enviament a l'organisme adequat per al seu depòsit.»

Dos. S'introdueix un capítol II bis en el títol V del llibre II de la Llei d'Enjudiciament Criminal, amb el contingut següent:

«CAPÍTOL II BIS

De la destrucció i la realització anticipada dels efectes judicials

Article 367 bis.

Tindran la consideració d'efectes judicials, en l'orde penal, tots aquells béns posats a la disposició judicial, embargats, incautats o confiscats en el curs d'un procediment penal.

Article 367 ter.

1. Es podrà decretar la destrucció dels efectes judicials, deixant mostres suficients, quan siga necessària o convenient per la mateixa naturalesa dels efectes intervinguts o pel perill real o potencial que comporte el seu emmagatzemament o custòdia, amb audiència prèvia al Ministeri Fiscal i al propietari, si fóra conegut, o a la persona en el poder de la qual van ser trobats els efectes la destrucció dels quals es pretén. Quan es tracte de drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicotròpiques, el jutge instructor, amb audiència prèvia del Ministeri Fiscal i de les parts, ordenarà la seua immediata destruc-

ció, i conservarà mostres suficients de les dites substàncies per a garantir ulteriors comprovacions o investigacions, tot això sense perjudi que, d'una manera motivada, l'òrgan judicial considere necessària la conservació de la totalitat. Allò que s'ha conservat estarà sempre sota la custòdia de l'òrgan judicial competent.

2. En tot cas, s'estendrà l'oportuna diligència i, si se n'ha acordat la destrucció, haurà de quedar constància en les interlocutòries de la naturalesa, qualitat, quantitat, pes i mesura dels efectes destruïts. Si no hi ha taxació anterior, també es deixarà constància del seu valor quan la seua fixació siga impossible després de la destrucció.

3. El que disposen els dos apartats anteriors s'aplicarà també als efectes intervinguts en relació amb la comissió de delictes contra la propietat intel·lectual i industrial, una vegada els dits efectes hagen sigut examinats pericialment.

4. Si els objectes no pogueren, per la seua naturalesa, conservar-se en la seua forma primitiva, el jutge resoldrà el que considere convenient per a conservar-los de la millor manera possible.

Article 367 quater.

1. Es podran realitzar els efectes judicials de comerç lícit, sense esperar el pronunciament o ferma de la decisió, i sempre que no es tracte de peces de convicció o que hagen de quedar a costa del procediment, en qualsevol dels casos següents:

- a) Quan siguen peribles.
- b) Quan el seu propietari en faça abandó exprés.
- c) Quan les despeses de conservació i depòsit siguen superiors al valor de l'objecte en si.
- d) Quan la seua conservació pugua ser perillosa per a la salut o seguretat pública, o pugua donar lloc a una disminució important del seu valor, o pugua afectar greument el seu ús i funcionament habituals.
- e) Quan es tracte d'efectes que, sense patir deteriorament material, es deprecien substancialment pel transcurs del temps.
- f) Quan, degudament requerit el propietari sobre la destinació de l'efecte judicial, no faça cap manifestació.

2. Quan concórrega algun dels supòsits previstos en l'apartat anterior, el jutge, d'ofici o a instància del Ministeri Fiscal o de les parts, i amb audiència prèvia de la persona interessada, podrà acordar la realització dels efectes judicials. Quan se sol·licite la realització a instància del Ministeri Fiscal o de l'Advocat de l'Estat, el jutge haurà d'acordar-la, llevat que aprecie motivadament que la petició és infundada o que, si hi accedix, es causaran perjudis irreparables.

3. No obstant el que disposen els apartats anteriors, quan el bé de què es tracte estiga embargat en execució d'un acord adoptat per una autoritat judicial estrangera en aplicació de la Llei per a l'eficàcia a la Unió Europea de les resolucions d'embargament i d'assegurament de proves en procediments penals, la seua realització no es podrà dur a terme sense obtindre prèviament l'autorització de l'autoritat judicial estrangera.

Article 367 quinquies.

1. La realització dels efectes judicials podrà consistir en:

- a) L'entrega a entitats sense ànim de lucre o a les Administracions públiques.

b) La realització per mitjà de persona o entitat especialitzada.

c) La subhasta pública.

2. Es podrà entregar l'efecte judicial a entitats sense ànim de lucre o a les Administracions públiques quan siga d'ínfim valor o es preveja que la realització per mitjà de persona o entitat especialitzada o per mitjà de subhasta pública serà antieconòmica.

3. La realització per mitjà d'entitat o persona especialitzada o per mitjà de subhasta pública es podrà dur a terme en tots els altres supòsits i s'efectuarà conforme a les normes que sobre esta matèria es contenen en la Llei d'Enjudiciament Civil. No obstant això, i prèviament a acordar-la, es demanarà l'informe del Ministeri Fiscal i de les persones interessades.

El producte de la venda s'ingressarà en el compte de consignacions del Jutjat o Tribunal i quedarà afecte al pagament de les responsabilitats civils i costes que es declaren, si és el cas, en el procediment, una vegada deduïdes les despeses de qualsevol naturalesa que s'hagen produït.

En el cas de venda d'un bé embargat per orde d'una autoritat judicial estrangera, el producte, una vegada deduïdes les despeses de qualsevol naturalesa que s'hagen produït, s'ingressarà igualment en el compte de consignacions del Jutjat i quedarà a la seua disposició, circumstància que li serà comunicada sense dilació.

Article 367 sexies.

Allò que s'ha expressat en l'article 338 i en este capítol s'entén sense perjudi del que s'establisca en normes especials, particularment en el que preveu l'article 374 del Codi Penal i la Llei 17/2003, de 29 de maig, per la qual es regula el Fons de béns decomissats per tràfic il·lícit de drogues i altres delictes relacionats i en la seua normativa de desplegament.»

Disposició final segona. *Competència estatal.*

Esta Llei es dicta en exercici de les competències atribuïdes a l'Estat en matèria de legislació processal per l'article 149.1.6a de la Constitució.

Disposició final tercera. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

En esta Llei s'incorpora al dret espanyol la Decisió Marc 2003/577/JAI del Consell, de 22 de juliol de 2003, relativa a l'execució a la Unió Europea de les resolucions d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Esta Llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 5 de juny de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

ANNEX**Certificat per a l'execució de mesures d'embargament i d'assegurament de proves en un altre Estat membre de la Unió Europea**

a) Autoritat judicial emissora d'esta resolució:

Denominació oficial:

.....

Nom del seu representant:

Funció (càrrec/grau):

Referència de l'expedient:

Adreça:

.....

Núm. de telèfon: (prefix del país) (prefix de la ciutat) (...);

Núm. de fax: (prefix del país) (prefix de la ciutat) (...);

Correu electrònic:

Llengües en què es pot comunicar amb l'autoritat judicial emissora:

.....

Dades de les persones de contacte (incloent-hi les llengües en les quals es pot comunicar amb les persones) per a sol·licitar informació addicional sobre l'execució de la resolució, si és necessari, o per a concertar els aspectes pràctics del trasllat de proves (si és procedent):

.....

.....

b) Autoritat competent per a l'execució de l'orde d'embargament a l'Estat d'emissió ([si l'autoritat és diferent de l'autoritat assenyalada a l'apartat a]):

Denominació oficial:

.....

Nom del seu representant:

Funció (càrrec/grau):

Referència de l'expedient:

Adreça:

.....

Núm. de telèfon: (prefix del país) (prefix de la ciutat) (...):

Núm. de fax: (prefix del país) (prefix de la ciutat) (...):

Correu electrònic:

Llengües en què es pot comunicar amb l'autoritat judicial emissora:

.....

Dades de les persones de contacte (incloent-hi les llengües en les quals es pot comunicar amb les persones) per a sol·licitar informació addicional sobre l'execució de la resolució, si és necessari, o per a concertar els aspectes pràctics del trasllat de proves (si és procedent):

.....

.....

c) Si és procedent l'apartat a) i l'apartat b), s'haurà de completar este apartat per a indicar amb quina d'eixes dos autoritats s'ha de contactar, o si s'ha de fer amb les dos:

Autoritat mencionada a l'apartat a).

Autoritat mencionada a l'apartat b).

d) En el cas de designació d'una autoritat central per a la transmissió i recepció administratives de resolucions (només aplicable per a Irlanda i el Regne Unit):

Nom de l'autoritat central:

.....

Persona de contacte, en el seu cas (càrrec/grau i nom i cognoms):

.....

Adreça:

.....

Referència de l'expedient:

.....

Núm. de telèfon: (prefix del país) (prefix de la ciutat) (...):

.....

Núm. de fax: (prefix del país) (prefix de la ciutat) (...):

.....

Correu electrònic:

e) Resolució d'embargament preventiu de béns o d'assegurament de proves:

1. Data i, si s'escau, número de referència.

2. Objecte de la resolució.

2.1 Decomís posterior.

2.2 Assegurament de proves.

3. Descripció de les formalitats que s'han d'observar per a executar una resolució d'embargament preventiu relativa a prova (si n'hi ha).

f) Informació sobre els béns i les proves, en l'Estat d'execució, a què es referix la resolució d'embargament.

Descripció dels béns o de les proves i localització:

1.a) Descripció dels béns i, si és procedent, quantitat màxima que s'intenta recuperar d'eixos béns (si la dita quantitat màxima s'indica en la mesura d'embargament pel valor dels productes del delictes).

b) Descripció exacta de les proves.

2. Localització exacta dels béns o proves (si no es coneix, indiqueu l'última coneguda).

3. Part que té la custòdia dels béns o proves o beneficiari efectiu conegut dels béns o proves, si es tracta d'una persona diferent de la persona sospitosa de la infracció o condemnada (en el cas que siga aplicable de conformitat amb el dret nacional de l'Estat d'emissió).

.....

.....

g) Informació (si se'n disposa) relativa a la identitat de les persones físiques (1) o jurídiques (2) sospitoses d'haver comés la infracció o condemnades (en el cas que siga aplicable d'acord amb el dret nacional de l'Estat d'emissió) o de les persones a què es referix la resolució d'embargaments preventius.

1. Persones físiques:

Cognom o cognoms:

Nom o noms:

Cognom o cognoms de soltera (si s'escau):

Sexe:

Nacionalitat:

Data de naixement:

Lloc de naixement:

Residència i/o domicili conegut; si no es coneix, assenyalen l'últim domicili conegut:

.....

Si es coneixen, idioma o idiomes que entén la persona buscada:

.....

2. Persones jurídiques:

Nom:

Tipus de persona jurídica:

Seu registral:

.....

h) Mesura que ha d'adoptar l'Estat una vegada executada la resolució:

Decomís:

1.1 Els béns romandran a l'Estat d'execució a l'efecte de decomís posterior.

1.1.1 Vegeu la sol·licitud adjunta relativa a l'execució d'una resolució de decomís dictada a l'Estat d'emissió el (data).

1.1.2 Vegeu la sol·licitud adjunta relativa al decomís a l'Estat d'execució i subsegüent execució de la resolució.

1.1.3 Data estimada de presentació de la sol·licitud mencionada a 1.1.1 ó 1.1.2:

o bé

Assegurament de les proves:

2.1 Els béns es traslladaran a l'Estat d'emissió a l'efecte de prova.

2.1.1 Vegeu la sol·licitud adjunta a l'efecte de trasllat.

o bé

2.2 Els béns romandran l'Estat d'execució perquè servisquen ulteriorment com a prova en l'Estat d'emissió.

2.2.2 Data estimada de presentació de la sol·licitud mencionada en 2.1.1:

i) Infracció o infraccions:

Descripció de les raons pertinents que han motivat la resolució d'embargament i un resum dels fets coneguts per l'autoritat judicial que ha emés la resolució d'embargament i el certificat:

.....

.....

Naturalesa i tipificació legal de la infracció o infraccions i disposició legal o codi aplicable en què es basa la resolució d'embargament preventiu:

.....

.....

.....

.....

1. Si és procedent, marqueu la infracció o les infraccions de la llista següent, en el cas que les infraccions siguin castigades a l'Estat d'emissió amb penes màximes de llibertat d'almenys tres anys:

- Pertinença a organització delictiva.
- Terrorisme.
- Explotació sexual dels xiquets i pornografia infantil.
- Tràfic il·lícit d'estupefaents i substàncies psicotròpiques.
- Tràfic il·lícit d'armes, municions i explosius.
- Corrupció.
- Fraus, incloent-hi el que afecte els interessos financers de les Comunitats Europees d'acord amb el Conveni, de 26 de juliol de 1995, relatiu a la protecció dels interessos financers de les Comunitats Europees.
- Blanqueig de producte del delictes.
- Falsificació de moneda, incloent-hi la falsificació de l'euro.
- Delictes d'alta tecnologia, en particular, el delictes informàtic.
- Delictes contra el medi ambient, incloent-hi el tràfic il·lícit d'espècies animals protegides i d'espècies i varietats vegetals protegides.
- Ajuda a l'entrada i residència en situació il·legal.
- Homicidi voluntari, agressió amb lesions greus.
- Tràfic il·lícit d'òrgans i teixits humans.
- Segrest, detenció il·legal i presa d'ostatges.
- Racisme i xenofòbia.
- Robatoris organitzats o a mà armada.
- Tràfic il·lícit de béns culturals, incloent-hi les antiguitats i les obres d'art.
- Estafa.
- Xantatge i extorsió de fons.
- Violació de drets de propietat intel·lectual o industrial i falsificació de mercaderies.
- Falsificació de documents administratius i tràfic de documents falsos.
- Falsificació de mitjans de pagament.
- Tràfic il·lícit de substàncies hormonals i altres factors de creixement.
- Tràfic il·lícit de materials radioactius o substàncies nuclears.
- Tràfic de vehicles robats.
- Violació.
- Incendi voluntari.
- Delictes inclosos en la jurisdicció de la Cort Penal Internacional.
- Segrest d'aeronaus i bucs.
- Sabotatge.

2. Descripció detallada de la infracció o infraccions distintes de les enumerades al punt 1:

.....

.....

.....

j) Vies de recurs contra la resolució d'embargament per a les parts interessades, inclusivament per a tercers de bona fe a l'Estat de emissió:

Descripció de les vies de recurs legals disponibles, incloent-hi els tràmits necessaris que s'han de realitzar:

Tribunal davant del qual es pot recórrer:

Informació relativa a les persones legitimades per a la seua interposició:

Data límit per a la presentació de la demanda:

Autoritat de l'Estat d'emissió que pot facilitar més informació sobre els procediments de presentació de recursos a l'Estat d'emissió i sobre la possibilitat d'assistència jurídica i traducció:

Cognom o cognoms:

Persona de contacte (...) (si és el cas):

Adreça:

Núm. de telèfon: (prefix del país) (prefix de la ciutat) (...):

Núm. de fax: (prefix del país) (prefix de ciutat) (...):

Correu electrònic:

k) Altres circumstàncies relacionades amb el cas (informació facultativa):

.....

.....

l) El text de la resolució d'embargament s'adjunta al certificat.

Firma de la autoritat judicial emissora i/o del seu representant que donen fe de la validesa del contingut del certificat:

.....

Nom:

Funció (càrrec/grau):

Data:

Segell oficial (si n'hi ha).